

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. Előfizetési pénzek és reklamációk Rónai Frigyes kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttár sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

XXVIII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIK LAJOS.

13. szám.

Előfizetési felhívás.

A *Köszeg és Vidéke*, az egyetlen magyar lap Köszegen és vidékén.

A *Köszeg és Vidéke* nemcsak a házakba, hanem a szívekbe akar hatolni, hogy magyar nyelven magyar érzelmeket keltsen, tápláljon és terjesszen!

Ebben a működésünkben azonban nem tévesztjük szem elől a tapintatosságot: nem ócsárlással nem kényszerrel, hanem szelíd eszközökkel, az értelem magyarosításával reméljük legjobban szolgálhatni a magyar nemzeti kultúrát.

A magyarosítás kedvéért áldozatot hozunk; hoozon hát ezért az olvasókörönség is némi áldozatot a lap támogatásával.

Egy új évnegyed veszi most kezdetét; legalkalmasabb hát most az előfizetők sorába lépni azoknak, akik eddig lapunkat nemzeti misziójában nem támogatták.

Tisztelettel felkérjük hátrulékos előfizetőinket, hogy az előfizetési összegeket lapunk kiadóhivatalának beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében tennakadás történjék. A *Köszeg és Vidéke* heti lap megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díja egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 k., egyes szám ára 20 fillér. Nyilttár sora 40 fillér. Hirdetés meggyezés szerint díjaztatik.

A körönség szives pártfogását kéri

a *Köszeg és Vidéke*
szerkesztősége.

Az iparosképzés.

— Az ipartörvény reformjához. —

A régi céhkorszakban az volt az általános felfogás, hogy „mester csak az lehet, aki valamit kitalál; segéd csak az, aki valamit tud; inas lehet mindenki“.

Jelenlegi ipartörvényünk csak ezt az utolsó tételt vette át, mert a tanonclevéltel semmiféle előképzettséghez nem kötötte s így hűségesen ápolta azt a ferde, lealázó nézetet, hogy minden nebuló, aki másra egyáltalán nem való, iparostanoncnak még mindig jó. Ellenben a céhkorszak előbbi két igen helyes tételét ipartörvényünk át nem vette, mert ha a szerződéses tanoncidő lejár, tekintet nélkül arra, hogy a tanonc ért-e a szakmához vagy nem, az ipartestületnek kötelessége őt segéddé avatni. Későbbi miniszteri rendelet kötelezi ugyan a képzítéshez kötött iparágak tanoncait az ipariskola látogatására, e látogatást azonban annyira betű szerinti értelemben vették, hogy a felszabáditáshoz nem kívántak mást, mint egyszeri bizonyítást annak, hogy a tanonc az ipari-költés néhány elvégzésén tényleg jelen volt. Ha ez a bizonyítvány arról tanuskozik is, hogy a tanonc a szakmában teljesen járatlan, ez a felszabáditás akadályát nem képezheti.

Nem vette át ipartörvényünk a céhkorszak első helyes tételét, vagyis azt sem, hogy mester csak az lehet, aki valamit önállóan produkálni tud. Ellenkezöleg, a szabad ipar helytelen értelmezésével ezt a tételt oda módosította, hogy „mester lehet mindenki“. Ha a segédi minőségben eltöltött három esztendő lefolyását igazolja valaki, akár tud valamit, akár nem, a mesterek sorába lép. Sőt akárki, aki szerszámot soha nem is látott, mesterré lehet, ha műhelyében legalább három éven át dolgozó iparossegéddel üzletvezetőként alkalmaz. Es minthogy ipartörvényünk a tanonctartási jogot sem szabá-

lyozza, képzelhető, hogy az ilyen nem képesített iparos műhelyéből milyen gyakorlati szaktudással kerültek ki az iparostanoncok?

Ez a visszaállapot meg is ermette szomorú gyümölcsöt, melynek keserű ízét egyaránt érzi gyár- iparunk és kisiparunk. Elegendő számú szakképzett magyar munkás hiányában gyár- iparunk kénytelen volt idegen, jobbára cseh, morva és német munkásokat importálni, akik azután — a magyar hazafias értelem teljesen hiányozván belőlük — nálunk is meghonosították a hazai iparviszonyokra egyáltalán nem alkalmazható nemzetközi szocializmus elveit. E munkájuk annyival könnyebb volt, mert ipartörvényünk a hazai munkásság intelligenciáját és szakképzettségét elhanyagolván, a nemzetközi ábrándok, a szaktudás hiánya folytán beállott anyagi nyomor miatt elégedetlen lelkekben nagy fogékonyagra találtak.

De megsínylette ipartörvényünk eme ferdeségeit kisiparunk is. Kétségtelen, hogy a kisiparnak a gyáriparral való versenyképességére a leghathatósabb eszköz az egyéni iparművészet. Az egyénenként változó izléshez és kívánalmakhoz alkalmazkodni csak az egyéni iparművészet képes, a gyár- ipar, amely tömegesen termel, ezt a képességet mindig nélkülözi. A kisipar azonban ezt a fölényt kihasználni nem tudta, mert alapos szaktudása, iparművészeti képessége nem volt. Természetes, hogy a gyáriparnak a nagy tőkében rejlő túlsúlya a kisipart így hamarosan elnyomta, a kisiparosokat gyári munkásokká tette, vagy — ami még rosszabb — más pályára kergette. A vidéken ma is sajnos tapasztalható tünet, hogy amint a kisiparos egy tenyérnyi földcskéhez vagy szőlőskerthez szükséges tőkére tesz szert, menten leteszi a szerszámot és kertészkedni vagy gazdálkodni kezd.*

* A hivataloslag alkalmazásért ma már ezrével pályázik a szegény iparos. Szerk.

Tárca.

A völgyben.

Esteledik. Az Avenue széles testén nyugtalankodik az élet. Fáradt omnibuszok erőlködve cipelik magukat. Vágató automobilon össze-vissza iramodnak. Angol traperek luxus-kocsikat ropitenek. Autóbusz-bárkák nyekkenve ugránoznak. Óvatos emberkék táncosan szökkenek kocsisikátorokból kocsisikátorokba. Nyargal, bomlik most minden.

Fátyolokat bontogatnak az utca fölött, finom barnuló fátyolokat, párkányok szakgatják, vagdoszák őket és foszlányosan, álmos terpeszkedésel megülnek a meredek falakon. A lámpák még nem égnek, a homály ringatja kövér testét a palotagölgök között és összemossa a kavargó, külözkölkö életet.

Állok az Avenue torkolatában, a tekiutetem lombja mint a nyári este, mely reám hajol gondolat-utjaimon döcögve, akadovva mozdulnak a terhes sejtelmek. És hull alá a fátyolosó, a tornyokat meglapítja, a szög-

teket kigömbölyíti, mélyedéseket beágyaz, cirádákat elnyel; fekte ormok tartják az eget, hogy le ne szakadjon. Olyan az Avenue most, mint egy titokzatos óriási völgy... Körülöttem talán más világok nyugtalankodnak, de ez itt az élet utja; a nagy országuton emberkék jajgatva, kacagva karikáznak elém, bujdosók küsznek fölfele a komor hegyeken. Allok a völgyben, két lázas szem kigyullad a homályban és közelédnek felém, sugarai belétögzöznä a szemembe, verik a tekintetemet és én megkábulva várom a szörnyeteg rámtörtetését. Kongatnak a hegyek fölött, ezer titkos hang trillázva örjög a völgyben. A két beteg szem pillanatról-pillanatra nagyobbodik, sugarkevek hunynak el, lobbannak föl bennük, az eszméletlen mozgulatlan, mint más boldogabb emberek fölött a végzet és amint a szörnyeteg rám ordít és íromba testét ugráltatja felém, már csak az egy érzés mossa elszoruló szívemet, hogy ez a rém. akivel egyszer csak találkozunk. Es szakmányos ujjongással rám rohan...

En mar nem vagyok, sötét vizek dajkálnak és úsztatnak. A nagy bánatok már nem az enyémekek, a sóhaj, amely örjítő forrósággal forralta az agyamat, elszált belőlem és nem dobog a szívem, a gondolatvívódásra hajszoló memento. Nincs velem több senki,

semmi, a síramokat, amik tovább is nyögnek körülöttem nem hallom, megnyiló lelkek hiába mutogják a szomorúbb ábrázatukat, nem látom, remegő gondolatok hiába keresik az én koponyámat, gondolathullákat ölelnek. Beleroskadt testembe az élet. Csillagtalan éjszakákon átvandorolgat egy halott. Beh jó meghalni...

Valami husángolja az agyvelőmet, kegyetlen ököl ütögeti a szívemet és az halkán visszadobban. A szemem elhunyna, mégis kiszakad a sötétség és világosság de- reng az arcom fölött, ólomtömbök görögnek le a szemhéjamról, itju apacák mosolyognak a szemembe. Fehér pánták libbennek fölöttem krizantémábrázatok fölsuhannak és rátáncol képzeletemre a fehérség orgiája. Méla, sugaras fehérségek úsznak előttem, lilíomos fátyolok egyszínű szivarvanyokat ringatnak, de ez fehérség skálája, melyben lüktet — mint az álmodó Boticelli-képeken — az egy érzés misztikus variálódása melyből kiénekel — mint a Chopin nocturnekből — az egyetlen dalmatívumnak zokogó és csapongó csendülése. Szárnyas főkötők, havas ábrázatok sokasodnak és a szemhéjamra rászáll az összeszüremlett fehérség. Lecsukja a szememet és nem látok, de fehér káprázatok ringanak előttem. Kitehéredik az opalköd, titkos gondolatok kihajolnak belőle és a szeplőtlen színek örvényéből egy

Sirolin

emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar- köhögés, skrofulozis, influenza

Minthogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Cie. Basel (Svájc.)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. Ára üvegenként 4.— korona.

De legkárosabb következménye volt az iparosképzés elhanyagolásának az, hogy a magyar fogyasztó közönségnél kifejlődött az a veszedelmes közvélemény, hogy a magyar ipar gyámoltalan és az ipari pálya nem biztos megjelölést nyújtó pálya. Az előbbi halvélemény Magyarországot az osztrák iparcikkre biztos fogyasztó piacává tette, az utóbbi pedig a némileg tehetségesebb ifjakat elriasztotta az ipari pályától.

Jelenlegi kormányunk felismerte ezt a veszedelmet és az ipartörvény novellája által, amint azt az eddig közzétett részekből megítélhetjük, iparkodik is azt elhárítani. Az iparostanonc felfogadását ahhoz köti, hogy a gyermek legalább a négy elemi iskolát elvégezte legyen. Kötelezővé teszi az ipari szakiskoláknak nemcsak látogatását, hanem a szükséges szakismeretek elsajátítását is, mert a szakiskola sikeres elvégzését a felzabodítás feltételévé teszi. Az ipartestület a novella szerint további tanonckodásra utasítja a szakmában nem eléggé járatos tanoncot. A műhelyben foglalkozó segédek számára képest szabályozza a novella a tanonctartási jogot; ezzel gátat vet a tömeges tanoncterhelésnek, ami eddig mindig a szakismeretek kellő elsajátításának rovására ment. Gondoskodik a novella a fiatal segédek és a mesterek gyakorlati továbbképzéséről és megfelelőleg szabályozza a mestertjogot is.

(Vége következik.)

Városi ügyek.

988/1908

Hirdetmény.

Közvélemény. hogy a városi erdei iskolában 50 000 drb. 9 éves akác- és 1000 drb. gleditsia-csemeté eladó. Az akác-csemetének ára ezrenként 3 korona, a gleditsianak ára 4 korona.

Közleg, 1907. évi március hó 23-án.

August János,
polgármester h.

Hírek.

— Gyuratz Ferenc evangélikus püspök e hó 31-én városunkba érkezik és az evangélikus felsőbb leánynevelő intézetben szemlélet tart.

— Helmar Antal alezredes a 83. gyalogezred kőszegi zászlóalj parancsnoka, miután nyugalomba készül, hosszabb szabadságra ment. A zászlóalj parancsnokságát Bajza János százados vette át, ki előrelátólag a zászlóalj parancsnokává fog kinevezettni.

— Ruzsa Béla vármegyei első osztályú aljegyző, kit a főispán a kőszegi főszolgabírói hivatal ideiglenes vezetésére kirendelt, e hó 23-án vette át a hivatal vezetését.

— A főszolgabíró özvegyének nyugdíja. Keresztury József volt kőszegi főszolgabíró özvegyének nyugdíját, a főszolgabíró huszonötévi szolgálatát után, a tegnapi rendkívüli törvényhatósági közgyűlés 1260 koronában állapította meg.

— Ismeretterjesztő előadás. A főgimnázium rajztermében ma vasárnap délután 5 órakor Vid Jeromos tanár tart előadást a Murányi Venusről Széchy Máriaőről.

A közleg—soproni vasút építési munkálatai már aynyira előrehaladtak állapotban vannak, hogy a Sopron felől részről már a vágányokat rakják, mivel Harkáig készen is vannak. Az építési munkálatokat még az őszig teljesen befejezik.

— A bozsoki tüzkárosultaknak a belügyminiszter száz korona segítséget utalványozott.

— Kőszeg város ujoncai. Csütörtökön volt Kőszeg város állításkötelese ujoncainak sorozása. Elővezettek százezer állításkötelest, a kik közül huszonegyet találtak katonai szolgálatra alkalmasnak. Az állításkötelesek száma 172 volt. Egyszeres önkéntesek lettek: Dreisziger Kálmán, Marton Elek és Szilványi Károly. Az első korosztályból beváltak: Albert István, Kis Imre, Lamp Antal, Kleinrath János, Kappel János, Kappel Gyula, Markovits Ferenc, Bruckner Ferenc, Schleck József, Preisz Ferenc és Hafenscheer Sándor; a második korosztályból: Koller István és Schreiner Jeno; a harmadik korosztályból: Glatz Samu, Milos István, Schreiner Samu, Fatalin Imre és Kappel Károlyt sorozták be katonai szolgálatra.

— Üzletelhelyezés. A Schaar-féle fűszer- és csemegeüzlet folyó évi május hó elsejével jelenlegi helyéről Rosenstingl Jakabnak a Várkörön levő üzlethelyiségeibe költözködik. A Rosenstingl-féle butorkereskedés pedig a Kovács vendéglő helyiségeinek egy részében nyer elhelyezést. A jelenlegi Schaar-féle üzlet vendéglőhelyiség lesz.

— A kőszegi pályaudvar kibővítése. A kőszeg—soproni vasút szárnyvonalának beágazása folytán a kőszegi pályaház lényeges kibővítése vált szükségessé. E végből hettón Nemes Bertalan államvasuti főfelügyelő elnöklésével a máj, déli vasút, kőszeg—szombathelyi és kőszeg—soproni vasúttársaságok megbízott képviselői értekezletet tartottak Kőszegen. Az egybegyűlék a pályaudvar és a felvételi épület helyiségeiben helyszíni szemlélet tartottak és megállapították azokat a változásokat, amelyeket az új vasút beágazása tesz szükségessé. Az építkezési munkálatokat a tervezett alapon a legközelebbi napokban már meg is kezdik.

Faeladás a városnál. Pénteken adták el a bűdöskuti vágásban termelt és utólag rovincsolt első és másodosztályú búkkhasábfat. Eladó ta van még a szabóhegyi vágásban és a hermannkúti vágásban. Az előbbinél tölgydorong és botfa, az utóbbinál nyírhasáb és nyirdorongfa kerül még eladásra. Itt említjük meg a valóság kedvéért, hogy a bűdöskutuál — az új erdőörvényes kimutatása alapján — több facédula adatott el, mint a mennyi harmadosztályú búkkhasábfat termeltetett, de a felesleg kiadott fabárkákat azok tulajdonosai ráfzetés mellett mind becsérték és részben első részben másodosztályú búkkhasábfat váltottak — és ezzel a dolog reudben van.

— Városi közgyűlés. Kőszeg szab. kir. város képviselőtestülete folyó évi április hó 2-án rendes közgyűlést tart, mely alkalommal betöltésre kerül a kéményseprőmesteri állás is. A napirenden több fontos tárgy szerepel.

— Házasság. Eitler Hugó fegyvermester tegnap vezette oltárhoz Hoffer Leopoldinát a Jézus szíve templomban Kőszegen.

A Nyugatmagyarországi földmivelők gazdasági egyesületének igazgatósági gyűlése. A Nyugatmagyarországi földmivelők gazdasági egyesülete a napokban tartotta központi igazgatósági gyűlését. Napirend előtt Illés Ferenc kanonok szólalt fel, a ki az igazgatóság nevében meleg szavakkal üdvözölte Laehne Hugót a királyi kitüntetésért. Laehne Hugó megköszönte a megemlékezést, majd rátért igazgató-elnöki jelentésére. Jelentésében felsorolja a gazdasági egyesületnek a kis-

gazdák érdekében tett intézkedéseit és a földmivelésügyi miniszteriumtól a kisgazdák részére kioszközölt segélyeket. Majd pedig Abel Pál gazdasági egyesületi titkár tette meg jelentéseit. Ezek után pedig több kisebb ügy elintézése került napirendre, a melyeknek végeztével a gyűlés véget ért.

— A kőszegi betegházegegyesület ma vasárnap tartja évi rendes közgyűlését a városház közgyűlési termében. A közgyűlés délelőtt teltizenegy órakor kezdődik.

A Dalos és Műkedvelő Kör folyó évi április hó 5-én délelőtt 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a városház közgyűlési termében, melyre a tagok ezuton is meghívhatnak.

— A korcsmák ellen. Érdekes körrendelet érkezett a múlt héten Vasvármegye közönségéhez. A körrendeletben a belügyminiszter felhívja az ország összes törvényhatóságait, hogy a nép körében egyre terjedő iszákosság ellen a leghatározottabb eszközökkel lépjenek fel és saját hatáskörükben is léptessék életbe mindama rendszabályokat, amelyek az iszákosság terjedésének gátat vehetnek. Felhívja a miniszter a törvényhatóságokat, hogy különösen a korcsmák ellen lépjenek fel szigorúbb eszközökkel és lehetőleg léptessék életbe a vasárnapi munkaszünetet a korcsmákra nézve is.

— Katonák az aratáson. Régi óhajta ma az a magyar nemzetnek, elsősorban pedig főleg a földmiveléssel foglalkozó lakosságnak, hogy legalább a mezőgazdasági munkálatok felhalmozódása idejében, az aratás heteiben felszabaduljanak azok az erők, amelyeket egyébként a hadsereg, a katonai szolgálat köt le. Ez a régi, jogos kívánság most teljesülni fog, még pedig a legfelsőbb helyről jövő parancsszóra: a királyi parancsára. A királyi kézirat felhívja az összes katonai parancsnokságokat, hogy a folyó évben úgy osszák be a hadgyakorlatokat, hogy közben három heti szünet legyen, amely idő alatt a legénység szabadra mehessen, hogy az aratási munkálatokba részt vehessen otthon. A királyi reudelet folytán az összes katonai parancsnokságok kellő időben gondoskodni fognak a legénység szabadon bocsátása iránt.

— A szakszervezetek ellen. Köztudomásu, hogy a munkás szakszervezetek a különbözőbb címeken és rendszerint ügyrendek alapján bizonyos pénzbeli járulékok fizetésére kötelezik tagjaikat. Bizonyára érzékenyen fogja érinteni a hasonló egyesületeket a belügyminiszter legutolsó körrendelete, melyet a törvényhatóságoknak most küldött meg. Arról szól a reudelet, hogy miudeu egyesület csakis akkor szedhet tagjaitól díjat, ha ez az alapszabályokban meg van határozva és csak annyit, amennyit az alapszabályok előírnak. Ügyrendek határozatai alapján azonban csakis akkor szedhetők díjak, ha ezeket a belügyminiszter külön jóváhagyta. Utasította is a miniszter a törvényhatóságokat, hogy ebből a szempontból fokozottan ellenőrizzék különösen a munkás egyesületeket és tiltsák el őket az alapszabályellenes díjak szedésétől.

— A gőzgépezők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban április hó 5. napján d. e. 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. ipartelügyelőséghez (II. Rákóczi Ferenc-utca 2.) küldendők.

— Nagyjelentőségű és áldásos haladást mutat a betegségek gyógyításában egy új gyógymód, melynek vidékünkön már több kétségbeesett nehéz beteg köszöni egészségét és munkaképességét. Ezen új gyógymód a homopatia vagyis vérgyógyítás. Megállapítója és egyedüli értelmezője dr. Kovács J. budapesti orvos, kinek rendelő intézete V. Vácikúrt 18. I. em. alatt van. Dr. Kovács 2 évtizedre terjedő megfigyeléseiből és tapaszt-

fehér ábrázatot küldenek felém. Elém száll, megáll és rám hajol. Elfordítom a fejemet...

Nehéz karom végigvonszolódik a takarón, gyöngye ujjaim fáradtan siklanak le a mellemen, leereszketnek a derekamon, csöndesen, gyáván sűrölöm a testemet és öt szegény ujjam lebukdásol a semmibe. A lábamat elvágta. Valamint elvesztettem, amitől könybe süllyed az eszméletem. Beh jó meghalni... érezni a pillanatot, amikor vágyva és szállva átszédülünk a megágyazott ismeretlenségbe. A halál kegyes és nyájas, jó kezével megsimogatja a megbomló koponyákat, kicsufolt csontváztestét pedig, puhává betakarja leplével és ránk borul egyszerűen, szerelmesen, mint az asszony, akitől mindent várunk. Milyen öblös ez a lepel, mennyi ember érzi suhanását, elkaroló bűvösségét, baktató nyomorultak hányan csoszognak, kocognak a nyomában? Mennyi téutergő áldozza fel magát hajról-hajra, kívánja meg zökkenőtől lelki sókknéig a kívánatosság és dűcög, egyre dűcög élve, de holtan a hosszú évtutakon? Szájuk és szeressük az emberárnyékokat és higyjük a szomorúságunkban, mely meggyávul, ha a pillanat itoget. Aki meg akar halni, akkor hal meg, amikor két karjába először befelvonódik a megálmódott démon — inuentól vele marad, az öröms gondolatot elkapja, amikor ébred, a kacajt megfojtja, amikor csendülne és szatirfejjével átfurja a misztériumokat, amikor fehéren terjengeknek a megvert képzelet fölött...

Messzi tájékokról sápadt hullámhegyek hintáznak felém. Elbuknak, magasra hágnak, sugaras örvények kitérják a melükét és fehér asszonyfantómak szállnak föl a mélységekből. Egymásra suhannak, egymáshoz lengenek és megring előttem a fantomsokaság, miut a vihártól megingatott májusi akácerdő. En láttam már ilyen fehér ábrázolatokat. Régen volt Akkoron. A fehér azaleák, a fehér orgonák akkor ingatták himporos fejüket és én részegen bandukoltam a tavaszi utcákon. A harmatos aszfalton, a csillogó kávéházi ablakok mögöl, napsütötte balkonokon, robogó kocsikról fehér arcok kandikáltak felém és a szívem nagyokat dobant, a

mellem hengeresre düledt s boldogan, betegem karoltattam az ostromos levegőt. Teli volt hintve a város egy asszony ábrázatával, a legtehezebb arc halovány titkaival... Valaki megszületett bennem, akit magam-mal hoztam, aki megbújt a gondolataim mögött és nem sodort, a rugaszkodó évek során, a szerelmes utakra. De aztán megrázott. A vérem ömlésével nyújtózott el egyszerre a testemben. Beleteküdt a koponyámba, belefonódott a karamba, kiült a szemembe, két vállamat páncélosan kifeszítette és szűz férfiszívemet, hosszú idők sóvárgásával, buján-mámorosan, megcsokolta. Beleépült a lelkebe egy ábrázat, melynek bánatossága, öröme, vad grimasza, minden játékosága lendítette, bontogatta fantáziámat. Es meggyűltem a dalt, ha elérzékenyedt tőle, áldoztam meghitt gerjedelmekkel, az alkony előtt, ha árnyékaival szorosabbra fogott bennünket és virágot küldtem, terhes éjszakán, a leánynak, ha az arca hasonlított az ó arcához...

Megnyomorodtam. Béuán, leterítve, még vonaglik az eszem és agyvelőcsápjaim, irgalmatlan karmokkal, lehántják képzeletemről a mesélő, fehér fátyolokat. Koponyámba újra betut a rejtelmes forrás és tekintetem elé ringatja a mélyszemű, karoló demont. Szűks-testével végighurcolódik a testemen, szikkadtajku csókjaitól reszket az ajkam, meghömpölyög és tetován, lomhán uszik a vérem. Elfáradtam. Várom a roskadást, a diadalmas kriptakezet, mely tenyerével felölgja és eloltja az agyamat. Már csak ketten vagyunk, én és a halál, de nem hajol már fölém, már nem gyujtogatja a picit, részeg sejtelmeket, csak kereng fölöttem, csak kívánatja magát, mint a bűvös asszony, akinek minden titkát egyszer megismertük...

Meg fogok halni. Eltűnök, mielőtt vidám és dűhös ujjak felém emelkedhetnének; ép és erős maradvok, ha mások megbámulnák csoukaságomat. A szomorúságom izenjen nekik? Mankós próbálkozásomról meglássák ver gődésemet? Álljam a tekiutetüket, mely a könnyekéit veri a szememet? Lássam ábrázatukon meglíbbeni a szánalomlárvtát, mely mögöl a guny, a csufolódás vi-

gyorog? Es akiket szeretek, csunyan, betegem eléjük menjek? A nagy idegenség, mely övez, most eltakar, nem fog elereszteni; méhében egy titokvillágnak jól beágyaztak engem. Ha az isten lakna a szemükben és ideletátnának? Ha a jó szívük öszszönne és együtt do bognának, hogy meghalljam, hogy higgyek nekik, hogy akarnak engem? Es én elindulnék... egy este.

Egy este... amikor a bágyadt délután belekarol az alkonyatba, amikor az esti hajnal, buja nyujtozásal, beledől az estebe. Es meghatódik minden, méla lesz az ég, fáradtak a fák, szomorkodó fantomok remegnek az utcákon, görnyedten lapulnak a paloták, öszszesugorod nak a kicsiny szobák és a melükbeu kiválasztott emberkék egymás szívét nézik. Nehézfejtű ciprusok bölöngatnak felém... az én estém. Csűndben — a csillagok most gyulnak ki — csókólnak engem, könnyek között — most tűnik el az alkony — karolnak engem és barna fejemre lepihen a legtehezebb arc s egymásba omlunk. Két forró tej körül széthajolnak a falak, halkan, szeliden megnyílnak a szobák, paloták, emberek uestetlenül elbujdosnak, regés énekek huznak a levegőben, borzong az égbolt, holdas palástját fölötti és ránk száll, csak miránk, ezerszemű, szikrázó, ékes sátorával.

Este van... Béuán, hazafelé kocogok. A hold rám sűt és sugárúhát szó a falámbra; sorvad, vékony árnyék ugrándozik mellettem. Cipelem, küldöm haza magamat. Vár engem az anyám, eldűltet a szíve. Besántikálók a kapun és bekukucskálók az ablakon. Nincs senki a szobában. Bicegve, surranva belököm nyomorék magamat. Leülök az asztal mellé, mosolyosra játszatom vonagló arcomat és illegetem magam. Az anyám két két karja ráröpl a nyakamra, megfürdet a csókjaival és nógat, rángat, hogy lásson egészen. Az asztal alatt az eleven lábam kétségbeesetten kulcsolja a holt lábamat. Az anyám két karját érzem, a birkozó, az acélos, a győzelmes karokat. Es fölémel, fölállit és megnéz. A nyakamba borul szegény:

— En szép, erős fiám...

Rudsz Béla.

talataiból merítve megállapította, hogy a vér alkalicitása a legjobb védő és a leghatalmasabb gyógyszer. Fényes gyógyeredményeivel a legfelsőbb és legjobb korok bizalmát megnyerte és nem egy eseten bámulatos sikert ért el. A homöpatia a képzeltető legjobb eredménnyel jön alkalmazásba görvélkór, köszvény, asthma, idült szív-, gyomor-, idegbajoknál (neurasthenia, agyparalýsis, tabes, mirain:) és némely súlyos bőrbetegségnél (lupus, eccéma:). Mindazok, kik a felsorolt bajokban szenvednek, teljes bizalommal forduljanak ezen nagy hírű orvoshoz, mielőtt valami gyógyfürdőbe vagy gyógyintézetbe menének. Maga a kezelés igen egyszerű, kellemes, minden viszonyok között alkalmazható hivatásbeli zavarokkal nem jár.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszei anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, és házassági eseteket jegyezték be:

Születés:
Március 23-án: Sinkovits Alajos és Hideg Eleonora fia Sándor, r. k.

Március 24-én: Schwahofer János és Kappel Teréz fia János, evang.

Március 25-én: Nagy István és Kis Zsófia leánya Karolin, evang.

Házasság.

Március 28-án: Ertler Hugó fegyvermester és Höfer Leopoldina.

— **Belvedere szállodat** (Wien III. Landstrasser-Gürtel) a déli- és államvasút közelében az aspaugi vasút mellett, a szép Mária-Jozefa parkon, gyönyörű kilátással, a utazó közönség figyelmébe ajánljuk. A szállodában 300 szoba van. Villamvilágítás. Szobák már 2 koronáért kaphatók.

Tudja, én nem tartozom épen az ostobák közé,

akik minden hangos földcsérgetésnek hisznek; de azért hiálás vagyok, mert sodeni ásványpasztillát — természetesen a valódi Faj-telét — ajánlották nekem. Ez valóban csodálatos jószág. Ha rekedt, köhög, elnyálkásodott, gyomorsavképződés bántja: néhány Faj-telét valódi szodeni minden bajt elkerget. Nekem elhíhet, én már tíz év óta veszem Faj valódi sodenijét. Megveheti minden gyógyszerárban, drogériában és ásványvízkereskedésben skatulyáját K 25 fillérért.

Vezérképviselet Magyarország-Ausztria részére:

GUNTZERT W. Th. B. ca. IV., Grasse Neugasse 72.

Közgazdaság.

Helyezzünk nagyobb súlyt gyümölcsstermesztésünkre. Ha csemege üzleteink gyümölcskészletén végigtekintünk, jölesik látni a sok szép, hibátlan, egészséges gyümölcsöt. Amint örömmel gyönyörködünk a nemes, szép almában, körtében stb., ép oly fájdalommal tapasztalhatjuk, kérdőszókköve azok származásáról, hogy azok legnagyobb része nem hazánkban termelt, hanem idegenből került hozzánk. Ha kezünk érdeklődni azután, hogy miért idegen és miért nem magyar gyümölcsöt árusítanak, csakhamar megkapjuk a feleletet: „mert a magyar gyümölcs nem olyan szép, egészséges, tiszta, nem tartható el olyan jól és olyan hosszú ideig, mint az idegenből idezármazott”. Sajnos ez tényleg így is van és még sajnósb, hogy ennek mi magunk vagyunk, illetve gyümölcs termelőink az okai. Okozói vagyunk pedig azért, mert nem küszöböljük ki azokat a nagyszámú hibákat, melyekkel gyümölcstermelésünk terén találkozunk. Mi minden vidéken mindentéle gyümölcsnek a termelésével foglalkozunk pedig minden gyümölcsnek más- és más viszonyok felelnek meg. Ha tehát megfelelő módon akarunk a gyümölcstermeléssel foglalkozni, akkor termeljünk azt a gyümölcsöt, mely az adott viszonyok között a legjobban és legszebben megterem. Ha már most kiválasztottuk a megfelelő gyümölcsfajtákat, akkor iparkodjunk azt okoskodni is termelni. Termeljünk azt jó erőben levő talajon, megfelelő távolságra ültetve egymástól. Ha a talaj tápanyagban szegény, trágyázzuk azt. Ne idegenkedjünk a mesterséges trágyaféléktől sem, melyek alkalmazásával igen szép eredményeket érhetünk el. A fák alját, a gyümölcsös talaját növeljük meg évenként rendszeresen. A gyümölcsfákat ezenkívül gondozzuk, ápoljuk is és azt el ne mulasztjuk sohasem. Az állati, növényi ellenségeket irtjuk, azok ellen védekezünk, a fákat tisztogatjuk. Ennek különösen most van az ideje. De ezt csak egyesek, hanem az összesek tegyék meg, akkor gyümölcstermelésünket előbbre viszük és kiszorítjuk a külföldi gyümölcsöt piacunkról.

Melyik burgonya a legalkalmasabb a főzésre és vetőmagul? Ha a vetőmag megválogatásánál tartunk és új fajta burgonyával állunk szemben, akkor arra is legyünk tekintettel, hogy melyik burgonya alkalmas a főzésre, sőt néha maga a faj sem elég garancia, mert megtörténhetik, hogy a legkitűnőbb faj sem sikerül úgy, mint kellene. Az ok a talajra, a fejlődés közben való kedvezőtlen időjárásra, a gumók degenerálódására vagy fagyos veremre vezethető vissza. Az ilyen burgonyát megjavítani nem lehet és legjobb azt teletetni, mielőtt még esetleg még romlásnak indulna, de vetőmagul semmiesetre se használják. A főzésre és vetőmagulnak nem alkalmas burgonyát felismerhetjük, ha szétvágjuk és két vágott felületét egymáshoz dörzsöljük. Ha a burgonya jó, akkor a dörzsölés után a két vágott felület még eléggé tapad egymáshoz, a széleiken fehér hab mutatkozik. Víznek még nyomás alatt sem szabad belőle kiszivárogni, mert különben vizenyős és a főzés alkalmával is vizenyős marad, de meg kellemetlen ízű is. A jó burgonya húsának színe fehér vagy sárgás legyen. A sötétebb sárgás színezetéről némely előítéletes és avatatlau gazdasszony azt tartja, hogy nem jó a főzésre.

Ez azonban nem áll, mert ha a sárga burgonya nem vizenyős és megfelelő fajú, akkor bizonyos célokra felhasználva bizony tulcsz a lisztes fehér burgonyán, amely a főzésnél mindjárt megfőztesedik, föltreped és széthull. A legtöbb dolog a burgonya minemiségének elbírálásakor az, hogy vágott felületeinek összedörzsölése alkalmával habozzák és akkor biztosak lehetünk felőle, hogy jó, akár sárga fajú legyen.

A vértetű irtása. Almatáink egyik legveszedelmesebb ellensége a vértetű, melynek irtása különösen tavasszal lesz aktuális. A vértetű manapság már az ország legnagyobb részében el van terjedve és pusztítja az almatát. — Azzal, hogy a vértetű okozta bajokat nem iparkodunk ellensúlyozni és nem védekezünk teljes mértékben ellene, nem becsüljük meg almatáinkat, nem becsüljük meg az azok értékes terméshezamát. — Nálunk sajnos azzal, hogy az almatákat elültetik igen sokan azt hiszik, hogy megtettek mindent; pedig nem úgy van, mert ezután még igen sok tenni valónk van. — A kiültetett gyümölcsfákat, tehát az almatát is állandóan gondoznunk, ápolniuk kell. A gyümölcsfáknak eme állandó gondozása pedig abba álljon, hogy azokat megfelelő trágyázásban részesítsük, tisztogassuk, ellen-ségeitől óvjuk. — Erre nézve a külföld példáját követ-hetjük, ahol pl. a gyümölcsfák trágyázására különösen műtrágyázásra igen nagy súlyt fektetnek. — De hát nézzük hogy mit kell tennünk a vértetű irtását illetőleg az almatákon? Az igen vértetves ágakat, gallyakat eltávolítjuk és megsemmisítjük, elégetjük. A kevésbé vértetves helyeken a sebeket leszedjük, vagy pedig március elejéig meleg, verőfényes nap petroleum emulzióval jó erősen megpermetezzük, úgy hogy folyjon le az emulzió. Továbbá a sebhelyeket bekátrányozzuk. — Erre a célra a kátrányt előbb jól megmelegítjük, mert így sűrűbb és jobban is tapad. A kátrányval a vértetű seb szélét és belsejét is jól bekenjük. Ha a fa alja, gyökere is vértetves, akkor azt amilyen mélyen akad vértetű, ki kell bontani és meg kell permetezni azután a földet jól összetömni. — A vértetves fákat azomban meszelni nem szabad, mert ilyen fákou lehetetlen a vértetű irtani, de meg sem lehet keresni. Eredményre a védekezés akkor fog vezetni, ha azt kitartással leg-alább egy évig eszközöljük és a vértetűt folyton figyelemmel kísérjük.

Regény.

Kisági és Nagyági.

Irtá: Hollós József

Hirtelen lerakta aranyos egyenruháját, lemondott a tisztirangról s odalent Szentmihályán telepedett meg. Innuent ugra a szarvasbőrnyágra zöldhajtókás lödénkabattal, a miben a lakodalmakból, dísznótórokbol és a kovacsüthely elől dehogyan hiányzott az Elemér ur. Legtöbblet ha puffogtatni ment ki a vetett kukoricásba, a krumpliba vagy a répatöledekre.

— Ugyanaz a Kisági, a ki az apja volt, — mondotta a méltóságos báróné. Az alma nem messze esik a fájától. Demit mondok. Ha még az apja volna. Legalább az beismerte tévedését, hibáit és teljes életén át vezetelt érte. Addig ez dacos, makacs, öntefju. Kész a világot sarkaitól kiforgatni. Örülünk hogy távolság választ el bennünk tőle. Iparkodjunk ebből a távolságból egy voualnyit se engedni.

Akkoriban már nyílt titok volt, hogy Nagyági Laura jegyet váltott Zsigaházy Eduárral, a főispán fiával, a ki a miniszteriumban volt titkár. Zsigaházy Eduárd szünidejét Szentmihályán töltötte Laura kisasszonnyal kocsiháza, lovagolva. A jegyváltás már előbb megvolt s mondják, az egybekelésnek is meg kellett volna már történie, de azt a főispán-papa különböző ürügy alatt huzta-halasztotta. Akadt, köztük első a Nagyágiak ügyvédje, a ki belatott a főispán ur kertyájába s okát tudta a huzavonának. Az Eicheknek birtokporuk folyt, a mit ha Nagyaginé született Eich báróné elveszt, az ezerholdtól el fog esni. Elsőtoku ítélet már volt ez ügyben. A törvényszék a báróné javára döntött. Most várják a tábla ítéletét. Ha az is kedvező lesz, elhárul az akadály. Akkor a főispán ur készen az atyai áldásával. De addig... Teljes életében elve volt semmit el nem hamarkodni.

A kastély terraszáról belátható volt az egész tarka mező, a patakmenti fűzfáival, jegenyével, a csengelyűs birkanyájjal, a szőke vetés-táblakkal, egész a leveles erdőig. Anya, leány és a miniszteri titkár — hőr-horgas vézna legény semmitmondó arccal, de választékosan öltözve — óraszám ültek a verandán s mikor a nap elvonult, a zöld redőt fölvonva, nem egyszeri figyelték Kisági Elemért, hogy a puská agyát karjára feltette, a földet szaglászó pöttös angol vizslával előtte, lassu lépéssel a határt járta. Ilyenkor megeredt a beszéd a báróné ajkán:

— Meglássátok ez az ember bünt büntre halmoz, míg egyszerre összeszap feje fölött az ár. Maga hívja ki a sorsot. A mi időkben úgy hívták az ilyen embert, hogy forradalmár. Hanem, persze demokratizmus, föl-világosultság mai nap a jelszavuk. No de mindegy, a bú nem lehet érény és a bűn sose marad megtorolatlan.

Mert bünt volt Kisági Elemérnek, hogy egy alkalommal a mint órnagy oldalán, mint ennek segédtisztje a kaszárnyába lovagolt, az órnagygyal hivatalos alkalommal nyíltan szembeszállt. Közel a kaszárnyához ugyanis, a jegenyefa-orban egy huszar jött velök szem-közt gyalog, kardja nélkül. Az órnagy, a ki indulatos ember hírében állt, megállította lovát s rávált a legényre, hogy meri a kaszárnyát kard nélkül elhagyni és hol maradt a kardja? A legény jelentette, hogy a magazinba van rendezve a zabos szekerek mellé. Az órnagy külföldi volt, a magyarnyelvet nem étette. A haduagyához fordult tehát:

— Mit ugat ez?

Kisági Elemér nyugodtan felelte:

— Nem ugat, órnagy ur, hanem tiszta magyarsággal beszél.

— Hallgasson! — kiáltott rá az órnagy.

— Ez esetben nem hallgathatok.

Az órnagy most már türelmét veszve replikázott: — Ön is olyan keményfejű dísznó, mint mindannyi magyár! Holnap rapportra jön!

Mi lett a rapportból, nem tudni. De az órnagyot, a kinek ki kelle állni Kisági Elemérrel, hatalmas vá-gással a fején vitték el a földött lovaglósikolából.

Mire Kisági Elemér letette a tisztikardot.

Bűne volt Kisági Elemérnek — már otthon Szent-mihályán — hogy kapcsolatosan a községi képviselő-testület ama határozatával, hogy a király olajfestésű aranyramás arcképét a törvényszobának megszerzik, indítványozni merete, hogy hasonló képét Kossuthnak is megszerezzék. S mikor erre Nagyaginé kasznárja sietett kijelenteni, hogy erre a célra a méltóságos báróné nevében egy krajcár költséget meg nem szavaz, Kisági Elemér avval toldotta meg indítványát, hogy a költséget ő viseli. És tényleg ott függ a falon ő felsége képe és a nagy számúztótté egymás mellett békességben. S másképp hogy is lehetne. Mindakettőnek szeméből arany-sziv sugárzik, mindakettőnek arcáról a nemesség és jószág ri le és bár egyik a másiknak jócskán apja lehetne, egy-formán mindakettőnek hofelér már mindenszál haja és szakálla.

Bűne volt Kisági Elemérnek, hogy midőn az egy-házpolitikai javaslatok ellen Szentmihályán is aláírást gyűjtöttek, az aláírást kerekén megtagadta. Sőt nyomban fogadott s a választókerület székkelyén pár birtokostársával mozgalmat indított bizalmi nyilatkozat végett.

Öregiből, elég ennyi a méltóságos báróné ítélete méltányolására.

Am a Kisági Elemér a méltóságosok ítéletével nem sokat törődött. Pedig tudta, elég közel volt, hogy mindent fölébe zsongjon a csacska szellő. Joguk van hozzá ítéletüket saját izlésük szerint formálni meg. A kocsiházával vagy lovaglókával kint valahol összejőve, Laura kisasszony előtt kalapot emelt, Zsigaházy Eduárdnak elég hangos szervuszt kiáltott és ment az utján. Zsigaházy Eduárd egyszer friss jukkert kapott. Gyönyörű két világozpej volt. Természetesen a meny-asszonynak bekelelt mutatni.

Vasárnap délután a virágos taguton kocsiháza. Laura kisasszony fogta a fehér gyepelőszarát, Eduárd mellette ült, a kürtőkalapos kocsi egymásra tett karral hátul. Már kezdetben látták, hogy a lovak ijedősek, nyugtalanok, főképp a nyerges folyton ágaskodik, a rudnak taral, fejével kifelé vág. Mikor oda értek, hol a mezei ut az országuton vág keresztül, valahol a kor-ladt vörös keresztfaul juhászokya került a lovak ele, mire azok megvadultak. Rűgtak, ágaskodtak, a gyepelot elkapták s fejet a szűgybe vágva, lobogó söréyuyel hasaltak az öült vágatásnak.

Zsigaházy Eduárd hamarasan leugrott és szerencsésen ott is maradt a tüves árokban.

Kisági Elemér éppen kint járt s távolabb a juhász-szal beszélgetett. Amint az örületes vágatást látta, intett a juhásznak és inuen is, onnan is elláltak az ő szélét. Amin a két vadult állat odáért, kétfelül rávetették magukat, innen is, onnan is izmos marok rá-gadta meg a gyepelőszarát, nagyot rántott a zabláit, hogy a lovak majd térdükre rogytak. Nagyot borkantál s remegve álltak meg aztán.

Laura kisasszony az ijedségtől földult arccal szorogott a helyén. Elemér a lovakat a kocsiháza hágyva lesegítette az ülésről.

— Kedves rokon, — mondta felé hajolva, — kegyed bátran megállta helyét.

— Az egészetek, — folytatta aztán, — a mint kivették, az az oka, hogy a lovak föl vannak cserélve. Próbáljuk meg a nyergest jobbról betogni.

Es ugy is volt. Rudasnak a nyerges a legzsebberakogatta a lábát. Hányta a fejét, mint aki megtalálta lába alatt a biztos talajt.

Messze hátul hallatszott Zsigaházy Eduárd nyögése. Komoly baja öneki sem esett. Labdicamodás érte a bokában...

Meg-meg utóbb csak újra körülzsongta Kisági Elemért és a fölébe sugott a csacska szellő. Mántal az, hogy az ítélet jött meg a királyi tábláról. Szomorú kimenetelű a méltóságos báróné, mert az első bíróság ítéletével ementében, megdönthetetlen oktejtésnel a többi Eichek javára döntött.

— E lesújtó hír hatása alatt, — nyilatkoztatta ki a főispán ur, — természetes, hogy... kóráz-lasztunk. De a gyerekek is éppen most kell... megbízással külföldi tanulmányutra kelni. Az egybekelés hat ismét, még pedig bizonyítatlan időre elhúszandó.

Valójában pedig ugy volt, hogy a főispán ur előtt Ponciusó Pilátusig az ítélet után. Bejárta valamennyi neves ügyvédet, táblabírot, meg azokat is, akiknek semmi részök nem volt az ítélekező tanácsban. S ott mindenütt arról győződött meg, hogy a tábla megokolása olyannyira precíz és megdönthetetlen, hogy nincs az a harmadbiroság, bármennyire tisztelt, becsült állású, a nagyméltóságú magyar királyi Kuria bírósága, amely azt az ítéletet az indító okainál fűve helybe ne hagyja.

A főispáné tehát takarodót fuvattak.

Urikörökben szélteben beszéltek a dolgát. Egyézer a székvarosi kaszinóban Kisági Elemér előtt is, mint újságot. Mit szól a dologra.

— Nekem, — mondta Kisági Elemér, — az anya és leánya senkim és semmim. Nekem ügyim és nemmi közöm. Soha még csak nem is beszéltem... anyával, egyetlenegyszer véletlenül a leánnyal. Nekem... midégy: elveszi-e, nem veszi-e a főispán... Nekem legtöbblet a dologra lehet véleményem. És az a Zsigaházy Eduárd eljárása a jellemett érinti.

(Folytatás köv.)

Piaczi árak.

Buza	11.20 kr.-tól	11.40 fill.
Roza	10.50	11.—
Arpa	8.20	8.40
Kukoricza	8.—	8.20
Zab	7.40	8.—

Vasuti menetrend.

A. H. o. m. a. s. o. k.		II. III. oszt. kocsikkal.			
Közep-európai idő.	reggel	d. e.	d. e.	d. u.	d. u.
Kőszeg ind.	5 ¹⁰	7 ³⁰	11 ⁴⁰	5 ⁴	
Lukácsbánya (m. h.)	5 ²⁰	8 ⁰⁴	11 ⁵⁴	5 ⁴	
Német-Gyenes (m. h.)	5 ³⁰	8 ²⁰	12 ¹⁰	6 ¹²	
Szombathely erk.	5 ⁴⁰	8 ³⁰	12 ²⁰	6 ²²	
Szombathely ind.	6 ⁴⁰	10 ⁴⁰	3 ¹⁰	7 ¹⁰	
Német-Gyenes (m. h.)	7 ⁰⁰	10 ⁵⁰	3 ³⁰	7 ³⁰	
Lukácsbánya (m. h.)	7 ¹⁰	11 ¹⁰	3 ⁴⁰	8 ¹²	
Kőszeg erk.	7 ²⁰	11 ²⁰	4 ⁰⁰	8 ²²	

Este 6 és reggel 6 óra közötti időben a percek alá vannak húzva.

Szombathelyről indul:

	éjjel	regg.	d. e.	d. u.	d. u.	este
Borsosgyőre:	ind. 3.57	6.20	10.10	2.16	4.46	6.35
éj. 8.55	9.55	2.47	5.25	9.35	11.50	
Kanizsára:	ind. r. 5.20	d. e. 11.25	d. a. 2.32	8.58	éj. 1.32	
éj. 8.—	1.50	5.—	10.50			
Budapestre:	ind. regg. 9.08	d. u. 12.40	éjjel 11.—	éjjel 2.50		
éj. 2.05	gyv. 7.15	szv. 9.15	7.25	1.45		
Győrre:	ind. regg. 6.06	d. e. 11.10	d. u. 3.16	este 6.59		
éj. 10.30	3.36	7.35	9.59			
R. m. felé:	ind. d. e. 9.25	d. u. 3.25	este 7.20			
éj. 10.32	4.32	8.27				
Füzonyba:	ind. reggel 4.40	d. u. 12.20	d. u. 3.05			
éj. 11.30	(Csorna) 3.10	(Füzony) 8.33				
Pinkafőre:	ind. reggel 6.14	d. u. 3.20	este 7.15			
éj. 9.14	6.22	9.58				
Székes- Sehervárra:	ind. reggel 2.50	d. u. 12.40				
éj. 8.22	6.03					

Hirdetések.

Várkörön

a 90. számú (volt Pegonyi) házban egy emeleti 4 szobás és két földszinti 4 és 5 szobás lakás azonnal kivethető. — Bővebbet a ház emeletén.

Budapesti előkelő bank-részvénytársaság Vármelegében kizárólag tőzsdén jegyzett sorajegyek eladására

főügynökséget

léte-it. — Ezen főügynökség saját hatáskörében a megye területén alügynököket állíthat lel.

Évi fix fizetés!

Csak a komoly reflektánsok, kik a főügynökséget elnyerni óhajtják, küldjék ajánlatukat: „Budapest főpostafiók 21^a címre.

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Első rangú kenes hővizű gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; hőleg-, szensavas- és villamos vízfürdők. Ivó-kúra. 200 kényelmes lakószoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld

Az igazgatósdj.

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemű nyomdász munkákat, kívánatra:

egyszerűbb, vagy díszesebb

kiállításban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivataltól

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE“

című lapnak, hol hirdetések a legjutányosabb áron fejeztetnek.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában.

100.000 drb készlet. **Szegő és Rózsa.** 100.000 drb készlet.

Skorka János róza- és szegőtelep-tulajdonos ajánl direkt külföldi országokból beszerzett óriási virágú Rem. szegőfűket és nyakra nem-szított bokor-rózsákat. E nagy készlet miatt egyideig 30 százal. kor engedélyezek. Arjegyzék ingyen és bérmentve. — Több díjjal kitüntetett nagy virágkötészetben mindenféle csokrok, koszorúk mélyen lezárt áron készíttetnek. — Többféle telepemről vágott virágjaimat és bogycseresznye cserépekben nyíló rózsákat, szegőfűket, járótokat th. a legolcsóbb napi áron szállítom. — Sok nemes fajta szegőfűmegvairól szóló név- és árlappal kés-éggel szolgálók.

Skorka János
5 hold róza- és szegőtelepe
B.-Szarvason.

GYÓGY-COGNAC
KIZÁRÓLAG
BORBOL-PAROLT
ÁLLANDÓ VÉRYI ELLENŐRZÉS ALATT
CAMIS & STOCK-PAROLO-TELEPE
FIUME-BARCOLA.

Egy üveg 5 kor., fél üveg 2 kor. 60 fill.

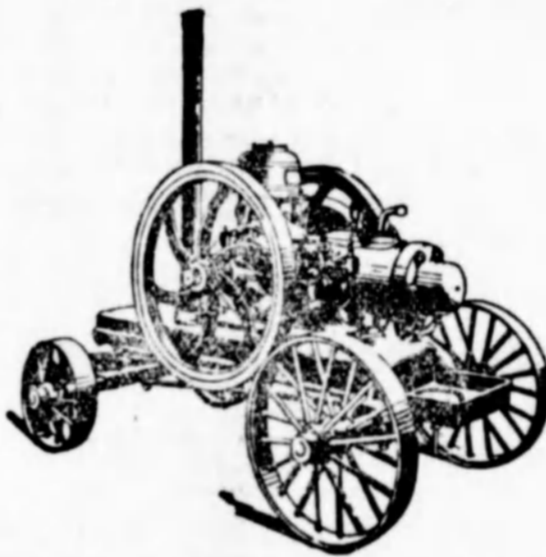
Kapható Kőszegen:

Jánosa Gyula-, Pollák Sándor- és Schaar Józsefnél.

Eredeti svéd gyártmányu

BOLINDERS

nyersolaj-motorok és lokomobilok.

Legolcsóbb üzem már kis motorokkal is.

Költésig 12 PH motorral nyersolajra ca. 3000 munkadrára: Bolindera nyersolaj motorral nyersolajra ca. 1200 korona Benzinnel adomentes benzinnel ca. 2500 Gőzzel azaz ca. futóra ca. 3000

Tehát a Bolindera motor ára teljesen kifizetődik az elért megtakarításban. ca. 4 1/2 év alatt benzinnel szemben, ca. 3 1/2 év alatt gőzzel szemben.

Pénzügyi ellenőrzés nincsen. — Kezeléshez nem kell gépész. — Könnyen kicserélhető alkatrészek. — Gyors üzembe-helyezés. — Robbanás nyersolajjal kizárva. — Csakély hűtővíz-fogyasztás. — Önműködő központi kenés. — Legjobb hajtóerő bármely üzemihez. — Nyersolaj-lokomobilokat céplőgépekkel is szállítunk. Referenciákkal, szakaszeru felvilágosításokkal, ismertető prospektusokkal, a ajánlatokkal díjmentesen szolgálunk.

Gépraktár és műszaki iroda. **Schvarcz József és Társa.** Motor osztály. BUDAPEST. Váci-körút 26. Táviratcím: USZÓ Budapest.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú Földmívelésügyi Minisztérium 60900/1906. számú saakványrendelete szerinti

válogatott első osztályu sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola-s Vitis Solonis amerikai vadvesző, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege fajta

gyökeres fásoltványok

kerülnek ezen évben nálunk eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége.

TAPOLCA (a Balaton mellett.)

Védjegy: „Horgony“

A Liniment Capsici comp. a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónek bizonyult háziáser, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult kőszvények, ossznál és meghűléseknél, bedőrzésekképpen használva. Figyelmeztetés. Silány hamistványok miatt bevarás-láskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk al-mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K.140 és K.2.- és úgyszólván minden gyógyszerertárban kap-ható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr Richter gyógyszerértára az „Arany arszlánhoz“,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Szőlőoltványok.

Fajtiszta Ripária-Portalis alanyon oltott elsőrendű dú-gyökérzetű, teljes felelőség mellett — kö-vetkező fajokban:

Bor-fajok: Erdei, Olasz-Rizling, Kövidinka, Nemes Kadarka, Furmint, Slankamenka, Burgund, Oporto, Mézes-fehér, Karbenet, Sárféher, Ezerjő, Mirkovács, Mu-kotály.

Csemegefajok: fehér és piros Chasse-las, Passatuti.

1000 drb. sima zöldoltvány	80 kor.
1000 „ gyökeres I. oszt., 2 éven	180
1000 „ II.	140
1000 „ sima Ripária-Portalis I. o.	16
1000 „ II. o.	9
1000 „ gyökeres I. o.	30
1000 „ II. o.	18
1000 „ fásoltvány I. o.	200
1000 „ II. o.	140

Tavaszi szállításra is elfogadok már most rendelést. Előlegül az ár egynegyed részét be-küldeni sziveskedjék.

Bort a legjobb minőségben napi ár szerint szállítok.

Tisztelettel

Sárkány József

Gyöngyös, (Hevesm.)

PETERFAI PAPIRGYÁR

OCEAN GGB.

LEGJOBB MINŐSÉGŰ
HÁZAI
GYÁRTMÁNYŰ
OKMÁNY, IRÓ ÉS
FOGALMI PAPIROK

KAPHATÓK MINDEN JOBB PAPIRKERESKEDÉSSEN

Manhold Kálmán,

Kula.

Bács-megyének a Telecska magaslátán fekvő Rácz György-féle Jolánföldi szőlőoltvány és kertészeti bérletén tavaszi szállításra kapható.

1. Szőlőoltvány, minőségű minden alanyon fajtisztán sima és gyökeres szőlőoltvány.

2. Amerikai és európai sima és gyök-eres vessző amelyek fajtisztaságukért kezeskedem kívánatra növény-zéket küldök.

3. Alma, körte, barack és k-jeszinfák 1, 2, 3 éves oltványok a legkiválóbb fajokban.

4. Gleditsia élőnövény valamint az élőoltványok ki-rálya: Macle-a Aurentiaca élőoltvány a mel nek gyökerei nem sarjadnak tövisei igen sűrűk semmiféle rovar nem pusztítja minden időjárásnál ellenél. Mélyen lezártított árban.

Bizony megkérését kér

Manhold Kálmán

nagybérlet.